bellare obuias poteſtates. ⁊ īferre celis
animas reuertētes de terra. Nota ꝙ vi
num quod datur cōicantibꝫ nō eſt vinū
ꝯſecratum ſed eſt vinū purū. qꝛ ſecula/
res ſolūmodo ſub ſpē panis recipiūt ve
rum ⁊ totū xp̄m ſm corpus ⁊ aīam ⁊
deitatem. Sꝫ ſacerdotes in miſſis reci/
piunt ſub ſpecie panis ⁊ ſub ſpecie vini
Quō aūt xp̄s ſit integraliter ſub ſpecie
vini in calice. ⁊ qualiter calix adorādus
ſit de hoc quere. i. S. ¶ Tertio qn̄ ac/
cipis aīam xp̄i tūc accipis pignus eter/
ne vite: ſi ſic in tali ſtatu decedis. Vnō
canit̄ de hoc ſacramēto Et future glorie
nobis pignus datur: qꝛ hoc ſacramētū
dat vitam grē in pn̄ti. Johis. vi. Qui
manducat me ipe viuet ꝓpter me. Et
in futuro dat vitam glorie. Vn̄ Johis
ſexto. Qui manducat meā carnem ⁊ bi
bit meū ſanguinem habꝫ vitam eternā
¶ Quarto ibi accipis ſpm̄ chriſti id eſt
vitam xp̄i. Et accipiendo ſic vitam cū
corpe mutaberis in deum ſicut cibus ⁊
potus mutat̄ in te. Vn̄ vox diuina ad
Auguſtinū dixit Nō tu me mutabis in
te. ſꝫ tu mutaberis in me. Sic xp̄s dicit
cuilibet digne ꝯmunicāti. nō tu me mu
tabis in te ⁊c̄. Quia q̄cquid deus eſt ex
natura hoc homo fit per grām q̄ digne
ꝯmunicat. Cum aūt deus habeat po/
tentiam infinitam: ⁊ ſapientiā eternam
et immēſam bonitatem. Ex eius potē/
tia homini in hoc ſacramēto cōmunica
ta erit homo potētioꝛ tam ad operādū
q̄ꝫ ad impetrandū. Ex eius ſapiētia effi
citur homo ſapiētioꝛ ad dilectōem boni
et refutatōnem mali. Ex eius bonitate
homo fit magis pius ⁊ charitatiuus et
pacificus. ¶ Quinto recipiendo eiꝰ bo
nitatem anima hoīs implebitur gratia
et dulcedine. qꝛ nihil poteſt aīam hoīs
ſatiare niſi ſolus deus. Vn̄ Bern̄. Ad
himaginem quippe dei facta eſt aīa rō/
nalis. ceterꝭ oībꝫ occupari p̄t. īpleri non
p̄t. Capax em̄ dei ē. ⁊ q̄cq̄d deo minus
ē nō eā iplebit. Vn̄ p̄s. Satiaboꝛ cum
apparuerit gl'a tua. Vn̄ exēplū legit̄ in
libro de donis: ꝙ quidam ſanctus ep̄s
in feſto paſce dominum rogauit vt ſibi
reuelaret merita tunc ꝯmunicātiū. Et
dominus oſtendit ei ꝙ vidit aliquos q̄/
ſi picem nigros. alios vero vt ferrū igni
tos. alios vero ſanguinolētos: ceteros
vero ad inſtar ſolis fulgidos. Reſpon/
dit ei angelus dn̄i. Nigri ſunt luxurioſi
et ſupbi. igniti auari. ſanguinolēti iracū
di ⁊ blaſphemi. qui oēs indigni acceſ/
ſerunt. q̄ꝫuis ſint ꝯtriti ⁊ ꝯfeſſi tamē nō
habent firmū ꝓpoſitū in futurū abſtinē
di Ceteri vero qui ſunt lucidi ſunt iſti q̄
acceſſerunt digne cum ꝓpoſito firmo ab
ſtinendi ⁊ emēdandi vitam ſuam

Sequitur de ſa-

cramento extreme vnctionis. ¶ A

Quintū ſacramentū eſt extre/
ma vnctio. Materia aūt huiꝰ
ſacramenti eſt oleum oliue ab
ep̄o ꝯſecratū. ⁊ tale oleū ⁊ hu
ius ꝯſecratio ſunt de necitate huiꝰ ſacra
mēti. Forma aūt huius ſacramenti ſm
Tho. eſt oꝛ̄o dep̄catiua dicēdo. p iſtam
vnctōeꝫ ⁊ ſuā piiſſimā miſcōiam īdulge
at tibi dn̄s q̄cq̄d deliq̄ſti p viſuꝫ Querit̄
tur. q̄bꝫ ꝯferēda eſt extrema vnctio. Rn̄
deo ſm Petꝝ de tharē. nō niſi adultꝭ in
firmis in piculo mortꝭ ꝯſtitutꝭ ex ipa in
firmitate. Vn̄ nec dat̄ eūtibꝫ ad belluꝫ.
nec nauigātibꝫ aut his q̄ mox occidēdi
ſtꝭ. qꝛ tal' moꝛs nō īminet ex defectu na
ture. ſꝫ ex euētu fortune Puerſāt nō dat̄
qꝛ nō hn̄t īfirmitateꝫ ſpūalem ꝯtractā a
pctō mortali actuali: nec diſpōem deuo
tōis hr̄e pn̄t ad h̄ ſacramētū. nec etꝭ da
tur naturalr̄ ſtultꝭ ¶ Querit̄ vtꝝ extrēa
vnctio debeat dari freneticꝭ ⁊ amētibꝫ.
Rn̄deo ſm Petꝝ de tha. ſi in ſana mē/
te ꝯſtituti nō petierint nō dꝫ dari. ſi ve/
ro petierint dari debet. Tn̄ ad hoc ad/
uertendū eſt ſm Tho. ꝙ illis furioſis ⁊
amētibꝫ p̄cipue dari nō dꝫ q̄ poſſent il/

li ſacramẽto facere irreuerẽtiã ꝑ aliquaȝ
immũdiciaȝ: niſi ⁊ ipi haberẽt lucida in/
terualla in ꝗbus ſacramẽta recognoſce/
rent. Itẽ querit. vtrũ extrema vnctio
poſſit iterari. Rñdeo ſcḋm Tho. in. iiij.
diſt. xxiij. Iterari põt ſine aliqua iiuria
ſacramẽti. qꝛ nõ habet effectum ꝑpetuũ
eo ꝙ ſanitas corꝑis ⁊ mẽtis que ſunt ef/
fectus eius amitti pñt. In eadẽ quoqȝ
egritudine iterari pt: ſi ꝑmo ꝗdem ſit in
periculo mortis ⁊ euadat. ⁊ poſt recidi/
uũ patiat. qꝛ erit ꝗſi alia infirmitas Et
ſilr ſi ſit egritudo diuturna: vt hydropi
ſis. qꝛ tunc debȝ fieri quãdo videt ꝓdu
cere ad periculũ mortis. ⁊ ſi illud ꝑiculũ
mortis euadat eadẽ infirmitate durãte
et poſtea ad ſilem ſtatum reducat: iterũ
poteſt inũgi. qꝛ iã eſt alius infirmitatis
ſtatus. ꝗuis ſit eadem ĩfirmitas. Et
notandũ ꝙ magiſter in ꝯpendio theolo
gice veritatis dr. qñ ſepe ꝗs ad morteȝ
ĩfirmatur: ſepe ꝑt inũgi. ꝫ in vna ĩfirmi
tate nõ debet aliꝗs bis inũgi: niſi eadeȝ
ĩfirmitas vltra annũ ꝓtrahat: ita ꝙ in
vno ãno ꝓpter vnã infirmitatẽ nequa/
ꝗꝫ bis inũgatur. Sed Bonauẽtura ſu
ꝑ ꝗrto redarguit hoc dicẽs. Abſurdũ ẽ
ꝙ ſacramẽta regulent ſcḋm motũ aſtrorũ

Effectus extreme vnctõis. B

Querit quis ſit effectus extreme
vnctõis. Reſpõdeo ꝙ eſt ꝗdru
plex. quorũ duos ponit beatus
Tho. ſuꝑ. iiij. di. xxiij. ⁊ alios duos ma
giſter in ꝯpendio theologice veritatis.
Primus effectus ⁊ ꝑncipalis ſcḋm beatũ
Tho. eſt ſanatio ꝗdam ſpũalis ꝗ dat
ꝯtra quãdam debilitatẽ vel ineptitudi
nem ꝗ in nobis relinquit ex pcc̃o actua
li vel originali. ꝯtra quã debilitateȝ hõ
roborat ꝑ hoc ſacramẽtũ. qꝛ hoc robur
grãm facit ꝗ nõ patit ſecũ pctm̃. Ideo
ex ꝯſeq̃nti ſi inuenit peccatũ aliqḋ veni
ale vel mortale ꝗ ad culpã tollit ipm dũ
mõ non apponat obex ex ꝑte recipiẽtis
Scḋarius aũt effectꝰ eſt ſanitas cor/
ꝑalis. hãc tñ nõ inducit niſi ſcḋm ꝙ expe/
dit ad finem ꝑncipaleȝ. ſ. ſpũalem ſana
tionẽ. ⁊ tũc ſꝑ eam inducit. dũmõ nõ ſit
impedimentũ ex ꝑte recipiẽtis. ⁊ licȝ in
ipo multe fiãt inũctiones: vltima tamẽ
eſt formalis reſpectu oĩm ꝑcedẽtium. ⁊
agit in virtute earum Et ideo in vltima
vnctione grã infundit que effectũ ſacra/
mẽti prebet. Hec btũs Tho. Ter/
tius effectꝰ ſcḋm magiſtrũ in ꝯpendio the
ologice veritatꝫ eſt. ꝙ valȝ hoc ſacramẽ
tum ad deuotõem excitãdam Quar
tus effectus eſt. ꝙ valet ad velociorẽ trã
ſitum ad celum

De ſacramento ordinis. ⁊ de dignitate ſacerdotũ A

Vos eſtis genus electũ. rega/
le ſacerdotiũ. gẽs ſancta. pplꝰs
acꝗſitõis. i. Pe. ij. In iſtꝫ ver
bis oſtẽdit nobis btũs petrꝰ
ꝑrogatiuã ⁊ dignitateȝ ordinis ſacerdo
talis. Et licȝ oẽs hoĩes ſint genus dei
ſoli tamẽ ſacerdotes ſtꝫ genus electuȝ a
deo. Vñ ſciendũ. ꝙ ſicut ſunt nouẽ cho
ri ãgelorũ in celo. ſic ſtꝫ nouẽ dignitates
ſacerdotũ Prima eſt. ꝙ ſacerdotes ſunt
ſuꝑ omnes reges ⁊ ꝑncipes terre. Hie/
re. i. Ego ꝯſtituã te ſuꝑ oẽs gentes ⁊ re
gna vt euellas. ſ. malos mores ⁊ vicia. ⁊
diſſipes hereſes. ⁊ edifices bona oꝑa. ⁊
plãtes ꝟtutes in aĩabus. Itẽ pȝ. qꝛ dig
nitas ſacerdotalis habȝ reges facere et
ꝯſecrare. ſed oẽs reges nõ pñt ſacerdotẽ
facere. In ſignũ ꝙ maiores ſint: tũc non
eſt iam ꝑnceps adeo potẽs ꝗn tenet cer
uicem ſuã in ꝯfeſſione humiliare coram
ſacerdote loco dei. qꝛ eſt vicarius eius.
Vñ breuit deꝰ exaltauit ſacerdotes ſu
per oẽs hoĩes. Vñ ꝗdam doctor. Sa/
cerdos ẽ altior regibꝰ. felicior angelꝭ. cre/
ator creatoris Scḋo honorauit eos
in tꝑalibꝰ. qꝛ illa ꝗ deꝰ ſibi reſeruauit. ſ.
decimas. oblatõ es. teſtamẽta. ⁊ ꝑmiti/
as. ⁊ alia patrimonia crucifixi: gratis il
lis ꝯtulit ꝓ ſuſtẽtatõe corꝑis. vt illi ſine